Sborový dopis 1/18

MĚSÍČNÍK SBORU KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA / ROČNÍK 30

ÚVODNÍK

Boží vinice

... Můj milý měl vinici na úrodném vrchu. Zkypřil ji, vybral z ní kamení, vysadil ji vybranou révou;... Očekával, že vydá hrozny, ale vydala páchnoucí bobule... Co se ještě mělo udělat pro mou vinici, co jsem v ní neudělal?... Vždyť vinicí Hospodina zástupů je dům izraelský a muži judští jsou sadbou jeho potěšení... Běda těm, kteří připojují dům k domu, přibližují pole k poli, až už není místo a zůstáváte v zemi bydlet sami. (Iz 5,1–8)

Bůh zasadil vinici, stará se o ni a očekává dobré hrozny. To je evangelium – je možné vidět ovoce.

Celé proroctví páté kapitoly Izajáše nezní moc optimisticky. Bůh ale neposílá své slovo, aby nás uvedl do deprese, ale aby nás opět nasměroval na sebe a dal milost ke změně.

První povzbudivá informace je ta, že Bůh dělá své dílo. Prorok nevyzývá k nějaké činnosti, ale oznamuje, že sám Bůh vysadil vinici a vysadil ji dobře. My nemáme budovat církev, resp. Boží lid, ale udělal to sám Bůh a udělal to dobře. Nic nechybí. Nezačínáme z nuly, nemáme předně něco udělat, ale přijmout s radostí a vděčností to, co dělá Bůh.

Další povzbudivá informace je Boží pohled na svůj lid. Muži judští jsou sadbou jeho potěšení, jinak se to dá přeložit, že jsou hýčkanou sadbou. Takhle Bůh mluví o svém lidu. O mně a o tobě. On z nás učinil svou vinici – církev. A naprosto logicky očekává, že tato vinice přinese dobré ovoce. Jenže výsledek je jiný. Jak je možné, že dobré Boží dílo přineslo tak špatný výsledek? Jak je možné, že církev, resp. její údy, ta hýčkaná sadba, přinesla mnohdy tak páchnoucí ovoce?

Bůh dává odpověď. Zastavěli jsme tu vinici vlastními domy a kvůli nim tam už nic nevyroste.

Takovým typickým vlastním domem je pohodlnost. Chceme ten svůj hezký sboreček – se svými chválami, které nám vyhovují, a s kázáními, která nám libě padají do uší. Skupinku, kde se na sebe jen usmíváme a neruší nás nově příchozí svými skutečně těžkými problémy. Možná si rádi zazpíváme písně o probuzení, třeba „chceme vidět Česko hořet ohněm Ducha“, ale co když ten oheň spálí něco v našem sboru, anebo dokonce v našem životě? Chceme se dát použít? Pozvat někoho domů, jít za někým, dát se k dispozici k vedení skupinky, nechat někomu místo vedle sebe? Sbor není naše vinice, to je Boží vinice.

Dalšími domy, které zabírají místo, mohou být hřích nebo marnost života. *„...na Hospodinovy skutky nehledí a dílo jeho rukou nevidí“. (verš 12)*

Izajáš ale mluví ještě o jedné překážce: *„Běda těm, kteří říkají: Ať si pospíší, ať uspíší své dílo, abychom viděli, ať se přiblíží a naplní plán Svatého Izraele, abychom to poznali!“ (verše 18–19)*

Na první pohled to není moc srozumitelné. V podstatě je tu varování pro ty, kterým jde více o to vidět Boží dílo než o Boha samotného. Chtít Boží dílo, abychom si ho prohlédli. Jako když král Herodes očekával, že když se setká s Pánem Ježíšem, tak on udělá nějaký zázrak a Herodes to uvidí. Chtít vidět Boží dílo jako zajímavost, příjemné vzrušení. Proč chci vidět lidi uzdravené Boží mocí, proč chválím Boha (písněmi, tancem, jinak), proč chci zažívat „Boží přítomnost“? Jde o Boha nebo o mne? Protože když mi přestane jít o Boží proměňující přítomnost, tak se lehce stane to, co píše Izajáš dále – *zlu říkají dobro a dobru zlo.*

Bůh zasadil vinici, stará se o ni a očekává dobré hrozny. To je evangelium – je možné vidět ovoce. Takovou vinicí je i náš sbor. Je jediná možnost, jak zabránit tomu, aby hrozny nevyrostly. Že my, Boží lid, zaneřádíme vinici svým harampádím. Jaký bude náš sbor? Ta ošetřená dobře vysazená vinice s krásnými hrozny, anebo vinice zastavěná našimi kůlnami a plná páchnoucích bobulí?

Bůh udělal své dílo dobře. On zbuduje církev, nikoli my. Nesnažme se dělat tu Jeho část, ale pokud je potřeba, zbourejme nebo Boha nechme zbourat ty naše kůlny, aby bylo místo pro dobré hrozny.

Lubomír Ondráček

SVĚDECTVÍ

Kristem proměněný život

Již mnoho let kážu v pražské Naději na bohoslužbách pro bezdomovce. Jsem při tom zvyklý na ledacos, ale před několika roky se tam začal objevovat člověk, který byl i pro mě dost „silná káva“. Že byl zvláštně potetovaný a vypadal dost podivně, to by mi ještě nevadilo. Tenhle byl ale navíc velmi hlučný a agresivní. Často se s někým sprostě pohádal, občas se chtěl i prát. Během shromáždění jsem ho většinou musel několikrát okřikovat, někdy jsem ho i vyhodil. Říkal jsem si, že opravdu nechápu, proč tam chodí.

Pak se jednoho dne stalo, že vstal uprostřed mého kázání. V duchu jsem se připravoval na další problém. On ale s podmračeným výrazem pronesl: „Teď vám musím něco říct. Ten člověk má pravdu. Uvěřil jsem tomu, co říká, a změnilo to můj život. Říkám vám, věřte tomu taky!“ A jeho život se opravdu začal měnit. Kdykoli jsem dal výzvu k přijetí Pána Ježíše, nadšeně se připomínal, že on už to udělal. Postupně přestal být agresivní a začal být naopak velmi pokojný a příjemný. Několikrát prožil zázračné uzdravení z různých zdravotních problémů. Nemohu říci, že by byl jeho život dnes dokonale v pořádku, ale málokdy jsem viděl tak markantní proměnu člověka, jako právě u něj. Bůh je mocný!

Michal Klesnil

Už chápu, proč je sborový půst v lednu!

PŘEČTĚTE SI

Dopis členům sboru 2
Sborový půst 3
Duch otroctví 4
Bůh mě nenechal zemřít 6

Dopis členům sboru

Milí bratři a sestry,
vždy, když píši dopis k novému roku, říkám si, že ideální by bylo, kdyby to byl dopis poslední, protože do konce roku přijde Pán Ježíš. Protože se to ale zatím nestalo, usedám opět k počítači a dívám se s vděčností zpět na rok právě končící a s nadějí na ten, který přichází.

Bůh opět projevil svou dobrotu ke mně osobně, k mé rodině, ke sboru i k naší zemi. I v osobně těžkých chvílích (a jednou z nich pro mě bylo úmrtí mé maminky) byl se mnou. To neznamená, že jsem mu vždy rozuměl, ale vždy jsem k Němu mohl přijít a mluvit s Ním o svých radostech i bolestech. Sbor prožil pokojný rok, viděl jsem lidi z různých generací, kteří se k Bohu přiblížili. Viděl jsem, že milující Boha mohou zakoušet, že jim všechny věci napomáhají k dobrému. Naše země zažívala Boží přízeň, kdy nás nezasáhl terorismus, výrazné přírodní ani jiné katastrofy. Zažíváme v dějinách nesrovnatelnou hojnost. Žádná okolnost nám nemůže zabránit Boha hledat a sloužit Mu.

Konec roku je také vhodná příležitost k osobnímu hodnocení. Jak se nám dařilo chodit ve světle s Bohem i se svými bližními? Nakolik jsme byli světlem, které je vidět zdaleka? Nakolik se v našem životě projevovaly sborové hodnoty a nakolik jsme spolupracovali v synergii s naším Pánem?

V roce 2015 jsem dal výzvu, aby se každý člen sboru rozhodl přečíst Bibli alespoň jednou za tři roky. Pokud jsi v lednu 2015 začal, měl bys v prosinci 2017 končit. Nejde o výkon, ale pokud někoho milujeme, tak nás zajímá, co říká. Bible má moc měnit životy, protože je to Boží slovo. Děkuji všem, kteří jste se k této výzvě připojili a Boží slovo jednou nebo i vícekrát přečetli. Vy, kteří jste to neudělali, zvažte prosím proč. Proč nemáte svobodu připojit se ke společné výzvě a proč pro vás není to, co Bůh říká, tak důležité. Myslím, že čeká na setkání s každým z nás.

Před sborovým výročním shromážděním jsem přemýšlel o tom, co je před námi. Nepřijal jsem nějaké přímé prorocké slovo, ale napadly mne čtyři věci, na které se můžeme zaměřit.

Kéž je rok 2018 rokem osobního růstu. Ať jsi nově uvěřivší, nebo s Bohem chodíš padesát let, nejsi na konci. Osobně chci Pána více poznat a více se Mu podobat. Nechci zůstat stejný a povzbuzuji i tebe – Bůh s tebou neskončil a můžeš Mu být blíž.

Kéž je rok 2018 rokem, kdy budeme čerpat z dědictví, které od Boha máme. Jako sbor jsme dostali spoustu darů, mohli jsme vyslat služebníky, darovat finance, mnozí čerpají z našeho učení a praxe. Držme toto dědictví – nikoli jako náboženský relikt, ale jako živé Boží dílo – a buďme na něj hrdí. Skutečně jsem hrdý na náš sbor, na mnohé z vás a i na ty, kteří ze sboru vyšli sloužit jinam. Jsme částí Těla Kristova a každý z nás je důležitým údem tohoto Těla.

Kéž je rok 2018 rokem, kdy se dobře připravíme a reagujeme na různé společenské a možná i právní tlaky. Hodnoty naší společnosti se víc a více vzdalují biblickým hodnotám. Nemáme na to rezignovat, ale máme tváří v tvář temnotě přinášet evangelium, naději a pokoj. Ve tmě je světlo více vidět. Současně tma se snaží světlo uhasit. Kéž reagujeme na proměňující se svět Božím způsobem a s odvahou bez ohledu na cenu, kterou možná budeme muset platit.

Kéž je rok 2018 rokem, kdy se obrátí více lidí. Raduji se z každého, kdo má zájem o evangelium a účastní se různých sborových akcí. Ale to není náš cíl. Naším cílem je obrácení lidí ke Kristu. Nevzdávám výhled na to, že jich bude přibývat.

I letos si přeji, aby Pán přišel. Kéž žijeme tak, jako by měl přijít zítra, a současně, jako by měl přijít ještě za dlouhou dobu. Nevíme, kdy přijde, ale víme, že přijde a že to bude brzy.

Kéž vás radost, pokoj a očekávání Boží blízkosti v roce 2018 neopustí ani na okamžik.

Prosinec 2017,
Lubomír Ondráček

leden 2018

MODLITEBNÍ TÉMATA

Protože máme v lednu společný jedenadvacetidenní půst, jsou modlitební témata současně tématy pro půst.

- Hledat Boží tvář a vyprošovat si milost pro náš sbor a celou naši zemi. Vyznávat své hříchy a prosit o Boží navštívení. Prosit o naplnění Božích plánů pro naše město a náš národ. Prosit o to, aby se z národa s mentalitou otroků (podrobněji v Životě víry 2/2016 str. 23 nebo nahrávka ze setkání sborových služebníků http://sbor.kspraha.cz/ke-stazeni/nahravky-z-mimoradnych-akci/setkani-sluzebniku/20171125_KSPraha_setkani_sluzebniku.mp3) stal národ Božích bojovníků, Božích synů a dcer.
- Za průlom v zakládání nových regionů.
- Volba prezidenta – kéž je zvolen ten, který je v současnosti nejvhodnější pro Boží plány s naší zemí.
- Hora manželství a rodiny – modlit se za „5 x 10 %“: Aby se ve statistikách za rok 2017 projevil v Praze pokles v rozvodovosti, interrupcích a počtu dětí narozených mimo manželství o 10 % a naopak o 10 % vzrostl počet uzavřených manželství a počet dětí narozených v manželství v Praze. Modlit se za manželství v našem sboru – aby obstála, byla místem radosti a příkladem pro tento svět.

2018 Plán akcí 2018

Na posledním výjezdu vedení sboru jsme se věnovali přípravě společných akcí na rok 2018. Je na každém, aby zvažoval, do čeho se má zapojit, ale kromě toho chceme zdůraznit společné akce, které považujeme za důležité, a povzbuzujeme všechny členy sboru k aktivnímu zapojení.

Pravidelný půst proběhne **8. – 28. 1.**, pravidelný kurz **Základy křesťanského života** proběhne **11. 1. – 12. 4.**

Víkend **44 hodin Chval a uctívání** bude ve sborových prostorách **2. – 4. 2.**

Budeme pokračovat v úspěšném preevangelizačním **festivalu Dny dobrých zpráv**. Modlitební shromáždění bude v prostorách divadla Mana **19. 2.** a samotný festival proběhne **26. 2. – 3. 3.**

Jarní Alfu připravuje region Jih a mládež.

V předvelikonočním týdnu uspořádáme **modlitební stráž 24/7** v termínu **23. – 30. 3.**

I v příštím roce chceme pokračovat v akcích podporujících rodinu a zdravé vztahy. Nebudeme tentokrát dělat vlastní akci pro „singles“, ale podpoříme akci KMS **Nežít v čekárně 9. – 10. 3.** Někdy **na jaře** proběhne ve sboru **přednáška** Mudr. Máslové ohledně **antikoncepce a reprodukčního zdraví. 16. 5.** bude ve sboru **Večer pro manželské páry**, kde budou sloužit James a Karen Cecy.

Noc kostelů zorganizují ve sboru regiony Palmovka a Východ.

Podporujeme Festival Na Výšinách, který se uskuteční **26. 5.** a zaštítili jsme pravidelnou pouliční akci Radost v ulicích.

Prosím všechny členy sboru o modlitební i praktickou podporu těchto akcí. Podrobnější informace se budou objevovat s blížícími se termíny ve Sborovém dopise a na webu sboru.

Lubomír Ondráček

SBOROVÝ PŮST V LEDNU

OTÁZKY A ODPOVĚDI

Od 8. 1. do 28. 1. 2018 se bude opět konat společný sborový půst. Co to ale vlastně znamená? Proč a jak se postit? Jaká témata a jak chceme Bohu připomínat v tomto společném půstu? Na tyto otázky bych rád stručně odpověděl tak, jak jsme se o tom bavili v rámci celosborového staršovstva.

CO JE TO PŮST?

Na té nejobecnější rovině půst znamená dočasné zřeknutí se jídla (případně jiných dobrých věcí) kvůli Bohu a tomu, co bychom od něj chtěli získat. Je to způsob, jak vyjádřit, že nám o Boha a danou věc skutečně jde. V Bibli jsou nejčastějšími důvody pro půst pokání („opravdu je mi to líto“), touha být s Bohem („opravdu chci být jen s tebou a na tobě závislý“) a potřeba Božího zásahu („opravdu potřebujeme, abys v tomto jednal“).

V půstu se kvůli Bohu (na čas) odříkám dobrých věcí, které přináší radost do života, plní jej nebo dokonce udržují. Není proto možné se postit od věcí, které jsou hříšné nebo špatné (těch se máme zřeknout tak jako tak). Stejně tak půstem není, když nejíme z jiného důvodu než kvůli Bohu a Božím věcem. Důležitý je úmysl a to, že přinášíme určitou oběť. Půst znamená hledat Boha, věnovat mu nějaký čas navíc a celkově posvětit svůj život. Hladovění bez modlitby, v neřešeném hříchu nebo lhostejnosti k druhým není půstem, který přináší pozitivní užitek (Iz 58).

V Bibli vidíme půsty částečné jen od nějakých „dobrot“ (srov. Da 10,3: „nejedl chutný chléb a nepil víno“) i absolutní bez jakéhokoli jídla a pití (Est 4,16). Obvykle ale půst znamenal nejíst. Takovéto půsty se konaly pravidelně (zbožní židé i první křesťané se postili dvakrát týdně), o svátcích i při mimořádných příležitostech.

KDE SE O PŮSTU PÍŠE V BIBLI?

Zde je pár příkladů, kde se o půstu píše v Bibli. Najdeme jich tam ale mnohem více.

Půst pokání: Neh 9,1–2; Jl 2,12–13; Da 9,3

Prosba o Boží zásah: Est 4,16

Porozumění Boží vůli a duchovní boj: Da 10,3 (částečný půst)

Hledání Boha, příprava na službu, duchovní boj: Mt 4,2; Neh 1,4; Ezd 8,21–23

Pravidelný půst jako služba Bohu: L 2,37; Mt 6,16–18; L 5,33–35; Zach 8,19

Služba Bohu a hledání Boží vůle: Sk 13,2; Iz 58,2–3

Jak se (ne)postit: Iz 58,1–14; Mt 6,16–18

PROČ SPOLEČNĚ?

V Písmu vidíme, že se Boží lid často postil společně. Měl to od Boha nařízené pro určité svátky a také v určitých situacích, které se nějak týkaly všech. Tak jako společná modlitba má zvláštní význam a je v ní síla, tak je tomu i u společného půstu. V lednu chceme společně jako sbor hledat Boží tvář, vyprošovat požehnání pro sebe, sbor a národ. Nejedná se o povinnost nebo dokonce Boží přikázání, ale jde o naše rozhodnutí a výsadu společně přistupovat před Boha.

ZA CO SE POSTÍME?

Půst není hladověním, ale má vždy nějaký cíl a účel. Obecným tématem lednového půstu je touha být Bohu blíž a vyprosit si požehnání do dalšího roku. Vedle toho tu jsou i čtyři specifické oblasti:

Duch otroctví. Můžeme se ptát Pána, zda a kde máme s tímto duchem problém (viz samostatný článek). Chybí nám jistota Boží lásky, odvaha stát za pravdou a odhodlání jít za Božími zaslíbeními? Máme problémy důvěřovat Bohu a volíme radši snadnější cestu kompromisu? Nevěříme autoritám, reptáme? Můžeme se modlit za změnu pro sebe, naši církev i společnost v naší zemi.

Manželství a rodina (5 x 10 %). Tato oblast je v dnešní době pod obrovským tlakem. Boží model rodiny a biblické hodnoty jsou zpochybňovány. Manželství čelí velkému tlaku, a rozpadají se dokonce i ta v církvi. Jako sbor se chceme za tuto oblast zvláště modlit. Chceme si vyprošovat milost, abychom obstáli a mohli být světlem našemu zmatenému světu. Zároveň chceme pokračovat v modlitbách 5 x 10 % (tj. aby v roce 2017 klesla v Praze oproti loňskému roku o 10 % rozvodovost, interrupce a počet dětí narozených mimo manželství a o 10 % vzrostl počet uzavřených manželství a počet dětí narozených v manželství).

Průlom v zakládání regionů. Naší sborovou vizí je pokrýt Prahu regiony, které budou zdravé a plné Božího života. V současnosti má sbor osm regionů, které nijak zvlášť nerostou, a mnoho nových nevzniká. Prosme Pána, aby oživoval stávající regiony a pomohl nám zakládat další. Před časem vznikl region Hostivař, pracuje se na Barrandově a uvažuje o dalších místech v Praze.

Prezidentské volby. Povolební situace v naší zemi není jednoduchá. V lednu nás čekají důležité prezidentské volby (1. kolo 12.–13. 1. a 2. kolo 26.–27. 1.). Je důležité se modlit za dobrý výsledek voleb i Boží vedení pro již zvolené politiky.

JAK SE MÁM POSTIT BĚHEM SBOROVÉHO PŮSTU?

Protože se jedná o sborový půst, předpokládá se, že se podle svých možností a uvážení zapojí každý. Zvažte, k čemu vás Pán volá. Jediná věc, kterou chceme držet společně, je půst od alkoholu. Pravděpodobně není nikdo, kdo by pít alkohol musel, a přidat se může každý. Pokud by si někdo nedokázal alkohol na tři týdny odříct, zřejmě to ukazuje na vážnější problém. Ke zvážení ohledně půstu je, nakolik se odřeknout také věcí jako káva, televize nebo internet (ve věcech, kde nejde o pracovní nutnost). Zda zvolíte půst částečný (např. od sladkostí, kávy, filmů, apod.) nebo vyberete konkrétní dny bez jídla či se rozhodnete nejíst po celou dobu, zůstává na osobním uvážení. Je dobré zvážit své zkušenosti s půstem, zdravotní možnosti a naslouchat Božímu vedení. Na místě může také být zrušit na toto období občerstvení na regionech.

Za starší KS Praha sepsal Jiří Bukovský

Skupinka vnitřního uzdravení

Od února 2018 chci začít skupinku vnitřního uzdravení, na které by se probírala kniha: **Pane, uzdrav má zranění.** Skupinka je pro zájemce ze všech regionů, konala by se **ve středy jedenkrát za 14 dnů.** Úvodní setkání skupinky by bylo **ve středu 7. února v 18 hodin.** Skupinka je omezená na 13 setkání (13 kapitol knihy).

Zájemci o účast mě mohou kontaktovat na: pospisilova@kmspraha.cz
Hanka Pospíšilová, region Východ

Jak jeden muž změnil dějiny

V prvním roce Dareia… jsem já, Daniel, pochopil z knih, co se stalo jako Hospodinovo slovo k proroku Jeremjášovi, že počet roků, který se má naplnit ohledně trosek Jeruzaléma, je sedmdesát let. Tehdy jsem obrátil svou tvář k Panovníku Bohu, abych jej hledal modlitbou a úpěnlivými prosbami, v postu, žíněném rouchu a popelu. A tak jsem se modlil k Hospodinu, svému Bohu, vyznával jsem a říkal: Ach, Panovníku, Bože veliký a hrozivý, zachovávající smlouvu a milosrdenství těm, kdo tě milují a zachovávají tvé příkazy, zhřešili jsme, páchali jsme zlo, jednali jsme ničemně, vzbouřili jsme se, odvrátili se od tvých příkazů a nařízení… (Da 9,1–5)

Před zhruba dvěma a půl tisíci lety nastalo pro Judsko velmi těžké období. Na zemi, která se odklonila od Hospodina a jeho cest, dolehly Boží soudy. Babylónský král Nebúkadnesar obsadil celou zemi včetně hlavního města Jeruzaléma. Zbořil chrám a odvedl do zajetí většinu nejschopnějších a nejvzdělanějších lidí včetně mladého Daniela. Vypadalo to na konec existence samostatného židovského národa.

Daniel ale ani v zajetí nepřestal hledat Boží tvář. Již jako starý muž objevil v Písmu zaslíbení, že babylónské zajetí má trvat 70 let. Nevedlo ho to pouze k pasivnímu očekávání, ale začal se za naplnění Božího zaslíbení aktivně modlit a postit. V půstu a modlitbě se pokořil a ztotožnil se svým národem. Třebaže sám nehřešil, neříkal „oni zhřešili“, ale „my jsme zhřešili“. A jeho půst a horlivá modlitba bez nadsázky změnily dějiny izraelského národa. Zdánlivě nepřemožitelná Babylónská říše nečekaně padla, vlády se ujal perský král Kýros a jedním z jeho prvních činů byl dekret umožňující Židům návrat do své země a znovupostavení chrámu.

> Daniel ani v zajetí nepřestal hledat Boží tvář. V půstu a modlitbě se pokořil a ztotožnil se svým národem.

V lednu se budeme znovu postit za náš sbor a za naši zemi. Zatím na nás nedolehly takové soudy jako na tehdejší Judsko. Naše země navenek prožívá období bezprecedentního míru a prosperity. Duchovně je ale v zoufalém stavu. Pokud ti to není jedno, připoj se dle svých možností k půstu, hledání Boží tváře a vyprošování milosti pro náš sbor a celou naši zemi. Vyznávejme své hříchy a prosme o Boží navštívení. Prosme o naplnění Božích plánů pro naše město a náš národ. Prosme o to, aby se z národa s mentalitou otroků stal národ Božích bojovníků, Božích synů a dcer.

… ale pak se můj lid, který se nazývá mým jménem, pokoří, budou se modlit, hledat moji tvář a odvrátí se od svých zlých cest, vyslyším je z nebes, odpustím jejich hřích a uzdravím jejich zemi. 2 Pa 7,14

Michal Klesnil

Duch otroctví

Při modlitbách na minulém výjezdu staršovstva jsme vnímali, že aktuálním tématem, které se týká jak našeho národa, tak církve v naší zemi, je „duch otroctví“. Projevuje se strachem, nedůvěrou, špatným vztahem k autoritám, odmítáním zodpovědnosti za vlastní život a neúctou k pravdě. Rozhodli jsme se proto toto téma začlenit i do sborového půstu.

O „duchu otroctví“ se mluví v listu Římanům. Čteme tam: *„Nepřijali jste přeci ducha otroctví, abyste se znovu báli, ale ducha synovství, v němž voláme: Abba, otče. A sám ten Duch svědčí spolu s naším duchem, že jsme Boží děti. Jsme-li děti, pak i dědicové – dědicové Boží a spoludědicové Kristovi.“* (Ř 8,15–17) „Duch otroctví“ je tu spojený se strachem a jeho opakem je „duch synovství“ (či přesněji „přijetí za syny“ či „adopce“). O tom, že náš vztah k Bohu může definovat postavení syna, nebo otroka, mluví Písmo znovu v listu Galatským (kap. 4). Otrok se od syna liší v tom, že nemá jisté postavení v domě (srov. J 8,35: „nezůstává v domě navždy“) a „není dědicem“ (Ga 4,30). Otrok pracuje v obavě před trestem a v nejistotě, zda si ho Pán nechá. Jeho hodnota se odvíjí od jeho výkonu. Syn má pevné postavení v otcově domě a ví, že vše, co má otec, je (bude) jeho.

Jak se „duch otroctví“ projevuje a k čemu vede, můžeme dobře vidět na Izraelcích, kteří vyšli z Egypta. Bůh je vyvedl z Egypta („domu otroctví“) a uzavřel s nimi smlouvu. Právně se stali jeho lidem, a Bůh je dokonce prohlásil za svého „prvorozeného syna“ (Ex 4,22–23). Na poušti je vychovával jako „otec vychovává svého syna“ (Dt 8,5) a připravoval na převzetí „dědictví“. Přesto se Izraelci nedokázali zbavit mentality otroků a většina z nich se dědici zaslíbené země nestala. Neustále se báli, že je Bůh opustí, že se nepostará, že to s nimi nemyslí dobře. Proto pochybovali, reptali proti Bohu i Mojžíšovi a nakonec do zaslíbeného dědictví nevešli.

> Pokud máme opustit „DUCHA OTROCTVÍ“, musíme hledat plnost Božího ducha, poslouchat jej a cele se Bohu oddat.

Jak tedy můžeme rozpoznat „ducha otroctví“ v našich životech? Existuje celá řada typických „symptomů“. V základu stojí nejistota našeho postavení před Bohem. Pochybujeme, zda to s námi Bůh myslí dobře, jestli se o nás postará a zda nás neopustí. Své postavení před Bohem odvozujeme od toho, jak „jsme dobří“. Máme tendenci pochybovat o Bohu a reptat. Také v postoji k lidem se projevuje nedůvěra a neustále podvědomě čekáme zranění. Volíme raději pohodlný život v kompromisu („jen si nepřivodit problémy“) namísto nejisté cesty za Božími zaslíbeními. Chybí odvaha postavit se zlému a místo hájení pravdy radši strkáme hlavu do písku. Tyto znaky jsou typické pro lidi i národy, kteří prožili útlak, odmítnutí, zneužívání a byli nuceni své postoje maskovat.

Bible nám ale ukazuje i řešení. Mezi Izraelci, kteří vyšli z Egypta, byli Jozue a Káleb, kteří byli jiní. Bible říká, že byli „jiného ducha“ (Nu 14,24). Následně to upřesňuje tím, že se Bohu „cele oddali“. Jozue byl mužem, který neopouštěl Boží přítomnost (Ex 33,11) a byl vždy připraven poslechnout. Mám za to, že zde je kus tajemství onoho úspěchu. Pavel říká, že „kdo se oddá Pánu, je s ním jeden duch“ (1K 6,17). Když jsme uvěřili v Krista, byli jsme přijati za Boží syny (J 1,12). Bůh do nás vložil svého Ducha, který nám tuto skutečnost dosvědčuje a učí nás tak žít. Proto jej Písmo označuje za „ducha synovství“ (Ř 8,15–17). Pokud máme opustit „ducha otroctví“, musíme hledat plnost Božího ducha, poslouchat jej a cele se Bohu oddat. Když trávíme s Bohem čas ve svém pokojíku i církvi a posloucháme ho v běžném životě, duch otroctví z našich životů mizí a začínáme žít jako Boží děti. Věřím, že podobně jako Jozue s Kálebem můžeme být jiní, i kdyby pod „duchem otroctví“ žili všichni kolem nás. Věřím, že i půst je jednou z možností, jak nechat Boha jednat s naším srdcem, přiblížit se mu a cele se mu oddat.

Jiří Bukovský

Slečny v akci aneb Eva Evě

Eva Evě, víkendová dámská jízda, byla letos jedinečná. Čím? Sešli se jedineční lidé (20 dívek a 8 vedoucích) v jedinečné kombinaci (13 dívek z KS a 7 dívek z Teen Challenge) na jedinečném místě (Dětské centrum Teen Challenge na Žižkově) v jedinečném čase (1. a 2. prosince 2017) a s jedinečným jídlem (vypsat jídelníček by zabralo zbytek článku) a programem, který na Evě nikdy nebyl a asi ani nebude (pokud nám Bůh neřekne, že to máme udělat ještě jednou stejným způsobem).

Ne všechny zúčastněné dámy se ale na Evu od začátku těšily. Obavy panovaly v řadách holek: „Ale nepůjdeme nikam ven, že ne?“ „Počkej, to mě tam budou čtyři panny (tým hlavního vedení) učit o sexu?“ „A to tam jako budeme celý den sedět a čumět? To bude strašný, Terko!“, ale i mezi vedoucími skupinek: „Jak dlouhé jsou skupinky? Půl hodiny? A co si s nimi jako budeme povídat?“ „A to tam budeme spát ve spacácích?!“ „Večerka není, aha. Počkej, večerka není?!!! To si můžou povídat, do kdy chtějí? A můžu si to ještě rozmyslet, jestli tam půjdu?“

Ale výsledný dojem byl myslím pozitivní u všech zúčastněných. Jedna vedoucí skupinky to shrnula takto: „No, moc se mi tam nechtělo. Říkala jsem si, že to bude blbý. Navíc jsem slyšela od některých holek, které tam byly, že je to blbý. Ale pak jsem si taky říkala: Terka je tvoje kamarádka, to určitě blbý bejt nemůže. A bylo to super! Fakt! Byla jsem z toho příjemně překvapená. Všechno, čeho jsem se bála, že tam bude, se nestalo! Kdybych měla děti, určitě bych je tam poslala. Teda holky určitě. A kluky nejradši taky!“

A tady jsou nějaké postřehy od zúčastněných holek:

Jaká část pobytu byla pro tebe nejsilnější a proč?

- svědectví, protože mě to povzbudilo, malé skupinky, bylo dobrý bavit se s někým o takových věcech
- svědectví – nejvíc mě oslovila různorodost a víra ostatních
- celkově to pro mě bylo velmi silné a nechci ukazovat na jednotlivé části, protože každá mi něco dala

V čem Ti pobyt nejvíc pomohl, co se týče pohledu sama na sebe?

- více si vážit sama sebe
- více si vážím svého panenství a sama sebe
- asi v tom, že jsem si vždy myslela, že se mnou nikdy nikdo chodit chtít nebude, protože nejsem hezká, už si to myslím míň (skoro vůbec)
- mám být sama sebou, Bůh nechce, abych napodobovala jiný
- nejspíše v tom, že mi Bůh může odpustit
- nebudu chodit s nevěřícím klukem a s nikým se nevyspím do svatby

Získala jsi nějaké nové informace? Jak v životě použiješ to, co ses naučila na pobytu?

- určitě nebudu nosit tak odhalené oblečení
- zjistila jsem, že to, co mám, je vzácnost a nechci to jenom tak ztratit…
- myslím, že se více budu modlit o tom, co má pro mě Bůh naplánované, aby mi ukázal správnou cestu

Užitečné to bylo i pro samotné vedoucí skupinek. ***Bylo něco, v čem pobyt pomohl tobě osobně?***

- definitivně si v sobě srovnat některé věci, uspořádat myšlenky a emoce tak, abych to mohla říct nahlas, poznat některé lidi mnohem blíž bylo skvělé
- uvědomit si, jak je toto důležité pro holčičky, že jsme „ženské na jedné lodi“. Byla jsem moc ráda za pozvání, ač jsem se trochu před tím bála, zda jsem ta pravá ☺

A i když je Eva Evě (zdá se úspěšně) za námi, náš boj ještě nekončí. Bojujeme na modlitbách za každou jednu dívku, aby vytrvala ve svých dobrých rozhodnutích, které na Evě udělala, a nepustila je, přestože tlak tohoto světa je tak velký! Díky všem, kdo se na vzniku celé akce podíleli. Není to jen o nás, kdo jsme byly na akci osobně. Je to také o povzbuzování od ostatních, nenápadné, ale důležité službě modlitebního týmu a také často opomíjené, přesto nepostradatelné podpoře vedení našeho sboru a vedení Teen Challenge. Díky, bez vás a bez Boží pomoci by to vůbec nešlo uskutečnit!

Terka Hejnicová, region Hostivař

Co z kartičky nezjistíš

zpráva o následné péči o obrácené na Awakeningu

Ráda bych poděkovala vám všem, kdo jste se zapojili do následné péče o obrácené z Awakeningu. Náš sbor dostal na starost 27 lidí a po 4 měsících dopadly jejich příběhy následovně:

4 obrácení – 2 se nechali pokřtít, chodí na Alfu, na bohoslužby, oddaně následují Pána; 1 chodí na skupinku a připravuje se na křest, ale narazil na závažné překážky; 1 chodí na skupinku a na bohoslužby, ale ujasňuje si, zda může Bohu důvěřovat. Pro zajímavost – všichni tito lidé přišli na první setkání, které KS pořádalo po Awakening.

6 lidí prožilo zážitek s Bohem, stojí o kontakt, ale zatím nezávazně. Naši průvodci je vzali např. do čajovny, na kafe, na Alfu, na skupinku, na grilovačku… a zůstávali v kontaktu přes sms, telefonicky, osobně i přes FB.

9 lidí nereagovalo na sms a telefony nebo nemělo zájem o další kontakt,

6 jsou již věřící a nestojí o další kontakt,

2 jsou nedořešení kvůli zmatkům,

1 navíc zatelefonoval sám od sebe přímo Luboši Ondráčkovi a nyní **chodí na Alfu** a radostně následuje Pána.

Tato statistika ukazuje, že ne všichni, kdo vyšli na výzvu a vyplnili kartičky, se skutečně obrátili, ale to jsme ani neočekávali. Masové evangelizace připomínají podobenství o výlovu (Mt 13,47–48). Rozhodí se sítě a chytí se lecjaké ryby. Je pak na rybářích, aby je roztřídili. A to jsme udělali. Můžeme být vděční za těch 10, kteří se o Boha zajímají i nyní, s odstupem čtyř měsíců. Můžeme být vděční za to, že Bůh slyšel naše modlitby za každého z těch 27 a najde si příležitost, jak je znovu oslovit a přivést blíže k sobě. A můžeme být vděční, že jsme se mohli pocvičit v péči o hledající či nově obrácené. Věřím, že Bůh zná naše srdce i okolnosti a vidí věrnost každého z nás, a pokud jsme byli věrní v malém, přidá nám více, podle svého zaslíbení. Přiznám se, že z reakcí některých průvodců bylo vidět, že následná péče o svěřence nebyla jejich prioritou. Někteří byli překvapení, kolik času od nich péče vyžadovala. Ze zpráv průvodců je také patrné, že nebylo vždy snadné tyto lidi dostihnout nebo i přesvědčit ke schůzce. Jsem vděčná za každého, kdo byl vytrvalý. V jednom případě se setkání kvůli různým odkladům povedlo domluvit až nyní v listopadu, ale nakonec bylo velice povzbudivé a dotyčný přišel rovnou i na skupinku, kde se mu líbilo. Ne vždy se věci vyvinuly podle očekávání. Průvodkyně Eva se své svěřenkyni od počátku příkladně věnovala, nabídla jí různé akce, ta dívka na některé přišla i se svým přítelem, ale potom se odmlčela. Eva se za ni pravidelně modlila a jednou přijala, že se má modlit

za práci. Když to své svěřenkyni zavolala, ta byla povzbuzená, protože zrovna řešila problémy v práci a hledala si novou. To je důkaz o tom, že Bůh se o následnou péči také velice zajímá! Eva byla nakonec zklamaná, protože ta dívka pak postupně přestala reagovat na další nabídky, ale věřím, že Bůh se o tu dívku dál postará a svoboda, kterou jí Eva prokázala, když ji dál nekontaktovala, může být pro onu dívku dobrým svědectvím.

Mnozí křesťané cítí, že znovu přichází doba, kdy budou lidé více otevření evangeliu a kdy bude Bůh více odpovídat na modlitby za uzdravení a dělat zázraky, aby potvrdil kázané slovo. Mnozí už se podle toho zařídili a začali pořádat evangelizace nebo oslovovat lidi osobně. Awakening byl vítaný impuls a je povzbudivé vidět, že přinesl ovoce v mnohých oblastech. Těšíme se, až se Bůh oslaví viditelněji a církev zase poroste. Je to velice radostné očekávání, ale nezapomeňme, že hledající a nová „miminka“ v církvi budou potřebovat také péči, porozumění, moudré vedení a hlavně náš čas. Myslím, že když se modlíme za probuzení, bylo by moudré modlit se i za sebe, abychom se dovedli přizpůsobit nárokům, které na nás bude klást. Ještě jednou děkuji všem, kdo jste se zapojili, a všem ostatním, kdo tohle už roky děláte! Bůh vás vidí. *Ivana S.*

JAK JSEM TO PROŽIL

Bůh mě nenechal zemřít

Vyrůstal jsem v normální rodině. Už od malička jsem moc neposlouchal. Na konci osmé třídy jsem se hlásil na SOU stavební na obor podlahář. Studium jsem nedokončil a od té doby jsem si dělal, co jsem chtěl. Rodičům jsem řekl, že až mi bude 18, tak začnu pracovat. Když mi bylo 18, tak jsem si našel práci jako dělník na vozovně na Žižkově. Tam jsem začal vydělávat peníze a začal chodit na žižkovské diskotéky, kde jsem se také poprvé setkal s pervitinem. Po nějaké době jsem jej také začal šňupat. Po roce jsem skončil v práci, protože jsem měl moc absencí. Když jsem dovršil 21 let, tak bývalý kamarád (dnes už po smrti), mi poprvé píchnul pervitin do žíly. V tu chvíli jsem si řekl: to je ono, to, co potřebuji. Začal jsem lhát, krást po krámech a okrádal jsem doma svoji rodinu. To vše, abych měl na pervitin.

V roce 2001 mě poprvé zavřeli do vězení (Drahonice) za krádeže v obchodním domě (Tesco na Národní třídě). Když se rodiče dozvěděli z mého dopisu, že jsem zavřený, tak byli moc nešťastní, hlavně má maminka. Do dopisu jsem jim nasliboval, že až mě pustí, tak začnu pracovat. Máma s velkou láskou posílala do vězení drahé balíky, protože byla přesvědčená, že jsem se napravil. Když mě po roce pustili z vězení, tak jsem přijel do Prahy domů za rodiči. Naše shledání bylo šťastné, máma mi dala peníze a já jsem řekl, že se půjdu projít ven. Šel jsem si koupit drogy a opět se opakovalo to samé jako před prvním vězením. Jednou se stalo, že jsem chtěl okrást narkomana na Albertově. On byl rychlejší a bodnul mě do zad. Díky Bohu šli kolem studenti, kteří mi zavolali záchranku. Odvezli mě do nemocnice na Karlovo náměstí. Po operaci jsem volal mámě, že jsem v nemocnici a že mě pobodali. Zhroucená máma za mnou běžela do nemocnice. Lhal jsem mámě o tom, co se jak stalo. Jindy se zase stalo, že jsem byl s narkomanem na nuselských hradbách, chtěl jsem ho okrást o telefon. Vzal jsem mu telefon a sedl si na hradby. On mě ve vzteku strčil po zádech ze 16 metrové hradby. Padal jsem po hlavě, těsně nad zemí jsem se zázračně ve vzduchu otočil a spadl jsem jen na loket. Zpětně v tom vidím velkou Boží ochranu. Volal jsem o pomoc, ale narkoman, který mě shodil,

přiběhl pro mobilní telefon a ve vzteku vzal veliký kámen. Hodil mi ho na hlavu, ale mě se podařilo z velké části kámen vykrýt rukou. Poté vzal telefon a utekl. Kolemjdoucí paní mi posléze zavolala záchranku.

Narkoman – bezdomovec

Od prvního uvěznění jsem vydržel na svobodě 2,5 roku a opět jsem skončil ve vězení (Oráčov) na 6 měsíců znovu za krádeže. Z vězení jsem znovu rodičům psal, že se vše změní a já budu pracovat a chovat se slušně. Po mém propuštění jsem šel za kurátorem, který mi dal 1000 korun, a já jsem hned běžel za dealerem na Hlavní nádraží koupit drogy. Opět jsem bral drogy a skončil jsem v parku na Karlově náměstí. Tam jsme se scházeli v noci s narkomany, kradli jsme, smilnil jsem a brali jsme společně pervitin. Toto mě hrozně naplňovalo. Vždy, když mi došly peníze a nevěděl jsem, co mám ukrást, tak jsem šel na Žižkov za rodiči. Tam jsem počkal na mámu, prosil jsem ji o peníze, vyprání věcí a jídlo. Potom jsem šel opět fetovat. Mámě jsem tím hodně ubližoval a trápil ji. V roce 2005 jsem seděl na Karlově náměstí. Přišel za mnou známý narkoman, jestli nemám hlad. Neměl jsem žádné peníze a hlad měl veliký. Řekl mi, že ví, kde jsou hodní lidé, kteří nám dají najíst. Odjeli jsme tramvají 22 do Vršovic, kde jsme zamířili do Kodaňské ulice do kavárny Teen Challenge. V kavárně se na nás všichni usmívali, byli milí a cítil jsem z nich lásku, ale ještě jsem nevěděl, že je to Boží láska. Dali nám najíst a začali hrát na kytaru písně o Bohu. Já jsem absolutně nechápal, co se děje. Po nějaké době mi nabídli, že mě odvezou do střediska Teen Challenge v Poštovicích, kde je křesťanská komunita. Jelikož jsem byl hrozně unavený a nevyspalý, souhlasil jsem a jel s nimi. Tam jsem vydržel 3 měsíce, než jsem se dal do kupy. O Bohu jsem tam nic nechápal. Byl jsem přesvědčen, že už jsem zdravotně v pořádku. Odešel jsem opět na ulici fetovat.

Po 14 dnech jsem se opět vrátil do Teen Challenge, protože v životě na ulici a při fetování se mi vše přestalo dařit. Např. jednou jsem podvedl cizince, kteří na můj podvod přišli a hrozně mě zbili. Když jsem ležel na zemi celý od krve, nemohl se hnout, tak jsem prosil Ježíše, aby mi pomohl. Po 2 dnech mě vzali opět do Teen Challenge. Tam jsem přijal Ježíše jako svého Pána a Spasitele. Najednou jsem měl radost ze života. Kdykoliv jsem zalhal, tak jsem hned běžel za vedoucími, abych se přiznal, že jsem lhal. Můj život se změnil, ale celou dobu jsem bojoval s myšlenkami na drogy. Často se mi také zdály sny o drogách. Takto jsem byl v programu Teen Challenge 6 měsíců. Poté jsem to nevydržel a utekl jsem do Prahy na Karlovo náměstí za dealery, kteří mi prodali drogy. O nějaký čas později jsem jednou v noci seděl sám na lavičce na náměstí. Byl všední den kolem 3. hodiny ranní a já neměl peníze ani drogy. Byl jsem hrozně nešťastný a smutný. Najednou jsem v dáli uviděl 3 osoby – 2 ženy a uprostřed muže na vozíčku. Usmívali se na mě, cítil jsem z nich lásku. Ale já by naštvaný, v hněvu jsem vstal a šel směrem k nim, když jsem procházel okolo, tak mi řekli: „Ježíš tě miluje.“ Dotklo se mě, že oni jsou šťastní, a já ne. Proto jsem začal nadávat na Ježíše, ušel jsem asi 5 metrů a rozbrečel jsem se. Šel jsem znovu k nim, omluvil se a řekl jim o svém životě. Řekl jsem, jak jsem byl v Teen Challenge a o tom, jak jsem tam poznal Ježíše. Ženy si se mnou sedly na lavičku a začaly se za mne modlit v jazycích. Najednou na mě přišla nepopsatelná radost. Rozloučil jsem se s nimi, šel jsem domů k rodičům a cestou jsem chválil Boha.

Boží zásahy

Po nějaké době jsem opět nastoupil do Teen Challenge. Tam jednoho dne v noci mě ve snu navštívil Bůh. Ve snu

jsem byl na dvoře Teen Challenge, otevřelo se nade mnou nebe. Já padl na kolena, hlavu jsem měl skloněnou až k zemi a nemohl se narovnat. Najednou promluvil Bůh: „Neboj se sloužit lidem." Já se probudil celý zpocený od hlavy až k patě, měl jsem strach a zimnici. Věděl jsem ale, že ke mně promluvil Bůh, že mne navštívil. Zbytek noci jsem nemohl spát. Ráno jsem běžel za vedoucími a povídal jim o svém nočním zjevení od Boha. Vedoucí byli nadšeni a šťastni. Stále jsem bojoval s myšlenkami na drogy, ty mne opět asi po 6 měsících přemohly a já jsem opět utekl k životu na ulici a braní drog. Na ulici se mi vůbec nedařilo. Byl jsem sám, nikdo se mnou nechtěl být, měl jsem opakovaně sebevražedné myšlenky. Jednou jsem seděl u kolejí na Hlavním nádraží, přemýšlel o tom jak spáchat sebevraždu. Najednou přilétl ptáček. Vznášel se pár metrů ode mne na jednom místě. Mával křídly a já měl po celém těle husí kůži. Cítil jsem se úžasně, měl jsem bázeň před Bohem. Byl jsem si jistý, že ho poslal Bůh, aby mi ukázal, jak mne miluje, jak Bohu na mne záleží a abych nespáchal sebevraždu. Opakovaně mi Bůh posílal věřící lidi z Teen Challenge, kteří mi říkali, abych se vykašlal na život na ulici a začal žít s Bohem.

Jednoho dne jsem se opět rozhodl, že nastoupím do Teen Challenge. Tam mne podruhé Bůh navštívil ve snu. Byl jsem na poušti u hradeb. Tam jsem viděl člověka padajícího z nebe na zem, byl plný strachu. Zničehonic se přede mnou objevila zahalená osoba a chytla do náruče vystrašeného člověka, který padal. Ten člověk se najednou nebál, začal se na mne usmívat. Zahalená osoba mi něco říkala, ale já tomu nevěnoval pozornost. Sledoval jsem, kdo to je zahalený pod kápí. Uviděl jsem tvář lva. Řekl: „Michale, tak jako jsem zachránil tohoto člověk, tak chci zachránit i tebe." Věděl jsem, že je to Ježíš. Vybavilo se mi, že Ježíš je lev z Judy. Opět jsem se probudil se zimnicí. Byl jsem si jist, že mne navštívil Bůh. Vše jsem sdílel s vedoucími, kteří mi říkali, že nesmím už odcházet, že Bůh ke mně mluví a záleží mu na mně. Já se ale nevydal cele Bohu, stále jsem měl chutě na drogy a noční pouliční život, který mě hrozně bavil. V programu jsem vydržel 4 měsíce a znovu jsem odešel brát drogy. Ještě ten den jsem si píchl pervitin. Řekl jsem si, že Boha nechci, chci jen drogy.

Na dně

Pouliční život byl ještě horší než kdy předtím. Měl jsem zničující myšlenky. Neměl jsem co jíst, ale drogy jsem měl každý den. Stále jsem si píchal pervitin a cítil jsem, že ďábel mne chce zcela zničit. Po celém těle jsem měl veliké boláky (asi jako dvacetikoruny). Ležel jsem zoufalý u výtahové šachty v žižkovském paneláku. Nemohl jsem se ani hnout, plakal jsem a prosil Boha, aby mne ještě zachránil. Po dvou dnech jsem se zázračně objevil v kavárně Teen Challenge a ještě ten den mě vzali do programu. Slíbil jsem, že už budu s Bohem, že už drogy nikdy brát nebudu. Opět mě v noci navštívil ve snu Bůh. Byl jsem s narkomanem, kradli jsme a brali drogy. Najednou jsem se objevil na železném roštu před panelákem. Rošt se se mnou propadl a já dopadl na místo plné ohně. Poznal jsem, že je to peklo. Vedle mě byl Ježíš. Věděl jsem, že jsem na hrozném místě, ale strach jsem neměl, protože byl se mnou Ježíš. Nad námi jsem viděl narkomana, s kterým jsem kradl a bral drogy. Byl spoutaný řetězy, koukal na mne a na Ježíše a volal o pomoc. Najednou začal padat dolů za námi do ohně, při dopadu se zcela vypařil. Ježíš se ke mne otočil a řekl: „Michale, jestli budeš brát drogy a budeš krást, skončíš na tomto místě." Po probuzení jsem nemohl dýchat, byl jsem plný bázně před Bohem, ale zároveň jsem cítil i Boží lásku. Byl jsem nadšený, opět jsem měl radost z Božího navštívení. Snažil jsem se žít s Bohem, ale stále jsem mu nevydal pouliční život a myšlenky na drogy. Vše mne přemohlo a já utekl na ulici, kde jsem si hned ten den píchl pervitin.

V den mého zatčení jsem věděl, že nejsem sám, cítil jsem, že je se mnou Bůh. Většina lidí mi nadávala, ale nikdo mi neublížil, byl jsem pod Boží ochranou.

Třetí uvěznění

Takto jsem žil na ulici další 2 roky. Po dvou letech mne chytla policie a byl jsem opět zavřený (Příbram), tentokrát na 14 měsíců. V den mého zatčení jsem věděl, že nejsem sám, cítil jsem, že je se mnou Bůh. Ve vězení jsem potkal člověka, kterému jsem ublížil (okradl jsem ho s jeho přítelkyní). Ten mě chtěl nechat zbít. Hrozně jsem se bál. Šel jsem do koupelny, padl na kolena a volal k Bohu, aby mne zachránil. Tenkrát jsem odevzdal Bohu noční život i drogy se vším okolo. Bůh udělal zázrak. Ten člověk mne nechtěl zbít. Nikdo si na mne nic nedovolil. Najednou se mne ujala evangelická kaplanka Vendula Kalusová. Po obrácení jsem seděl ještě 13 měsíců. Svědčil jsem o Bohu spoluvězňům, říkal o Boží moci a lidech z Teen Challenge. Většina lidí mi nadávala, ale nikdo mi neublížil, byl jsem pod Boží ochranou.

Když se blížil konec výkonu trestu, měl jsem velké obavy, že si venku opět píchnu drogu. Vyzvedl mne můj bratr Martin a já jel s ním do Prahy. Měl jsem strach, zda to zvládnu, v autě jsem se modlil a vůbec jsem netušil, jak moc veliký zázrak Bůh udělal. Přijel jsem do Prahy na Žižkov, šel k rodičům domů. Bylo to šťastné shledání. Druhý den jsem šel za kurátorem pro peníze. Šel jsem zpět pěšky k rodičům, v polovině cesty jsem se zastavil. Věděl jsem, že se něco stalo. Bůh vzal ode mě chutě na drogy. Najednou jsem se cítil svobodně. Věděl jsem, že už drogy nepotřebuji, byl jsem vysvobozen.

Takto jsem žil svobodný od drog asi rok. Stále se mi zdálo, že Bůh mě volá do Teen Challenge. Chodil jsem na bohoslužby a do kavárny Teen Challenge. Lidé viděli, že jsem čistý a úplně jiný člověk. Když jsem jim řekl o Božím volání, tak mne vzali pošesté do Teen Challenge. Program byl pro mne tentokrát snadnější, byl jsem cele odevzdaný Bohu. Po 7 měsících v roce 2012 jsem úspěšně program dokončil.

Nejšťastnější muž pod sluncem

Začal jsem chodit do církve KS Palmovka. Začal jsem poctivě pracovat. Bůh mi dal milost, že mohu být nyní v insolvenci a mohu splácet dluhy (650 000 Kč), které jsem rozmařilým životem napáchal. Nyní pracuji již 4 roky, nikdy dřív jsem předtím pořádně nepracoval. Mohl jsem absolvovat biblickou školu v KS Praha. V prosinci 2016 má babička v 91 letech přijala do svého srdce Pána Ježíše. Má máma v lednu 2017. Jsem za to Bohu opravdu vděčný, jsem nejšťastnější muž pod sluncem. Nyní sloužím v dětském centru Teen Challenge. Díky Boží milosti jsem mohl být na misijním výjezdu v Estonsku. Bůh mne učí žít poctivě, většina mého platu padne na splácení dluhů. Před rokem a půl mne Bůh vedl, abych mu začal dávat měsíčně nějaké peníze. Rozhodl jsem se pro 400 korun. Po měsíci za mnou přišla jedna sestra ze sboru, že jí a manželovi Bůh ukázal, že mi mají dávat 2000 měsíčně. Vidím v tom Boží zaopatření, že se o mne takto postaral. Nejdříve jsem se rozhodl dávat já a on mi poslal poté mnohem více zpátky. Bůh posílal také další lidi, aby mne podporovali. Díky Bohu se mi podařilo nastřádat přes 60 000 korun. Díky tomu jsem si mohl dovolit koupit zubní implantáty. Svým životem jsem totiž o nějaké zuby přišel. Bylo mým velkým modlitebním přáním, abych mohl mít zase zuby a moci se bez studu usmát. Bůh mi dal dostatek a splnil mi toto přání. Snažím se také sloužit narkomanům a lidem bez domova. Říkám jim evangelium, jak je Bůh dobrý a jak proměnil můj život. Na závěr bych chtěl říci, že jsem Bohu opravdu vděčný, že mne nenechal zemřít a nemusím čekat na jeho spravedlivý soud. Ale vím, že jednoho dne budu s ním v nebi, i když jsem udělal tolik zlých věcí, tolikrát jsem od Boha odešel, tolika lidem jsem ublížil, mnoho lidí jsem okradl nebo podvedl, ale Bůh je tak milostivý, že mi vše odpustil. Udělal ze mne jiného člověka. Těším se, až jednou v nebi obejmu Ježíše a poděkuji mu, že mne nenechal zemřít. Jemu buď chvála a sláva na věky věků. Amen.

Michal Najman

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

HOSTIVAŘ
Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30, Boloňská 310, Praha 15
Modlitební: pondělí, týden po celosboru od 19:30, Hokejová 2
Počet členů: 20/6/0

JIH
Kolektivní vedení: Miloš Poborský, Stanislav Roubal
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická
Modlitební: Ne 18:00–Dáša Blažková, Slepá I/14
Počet členů: 51/9/25

JIHOVÝCHOD
Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4
Počet členů: 29/8/8

STŘED
Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1
Počet členů: 81/16/25
Vstup: Podstatovi (s dětmi), Adéla Přikrylová, Marvánovi (s dítětem), Jitka Nagyová, Jan Mach
Výstup: Jitka Němečková (přestup do církve Ta Cesta)

PALMOVKA
Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich, Lumír Ptáček, Tomáš Dostálek
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 103/21/24
Křty: Jana Cínová, Ivelína Dobreva, Kryštof Šůstek

SEVER
Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelničná 1680, Praha 8
Modlitební: 29. 1. v 18:30, na Palmovce v herně v přízemí (naproti Velkému sálu)
Počet členů: 101/9/30
Vyřazení: Kamil Popule

VÝCHOD
Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 91/8/18
Vstup: Michaela Štruncová
Křest: Přemysl Bezunk
Svatba: Tomáš Gajdušek a Martina Fotrová

ZÁPAD
Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Zůna, Jiří Bukovský
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 41/3/11

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

Křesťanské společenství Praha

sbor Křesťanské společenství Praha
IČ: 73631043
DIČ: CZ 73631043

Korespondenční adresa
Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt
tel./fax: **284 822 294**
e-mail: **praha@kaes.cz**
www.kspraha.cz
facebook.com/kspraha

Účet
Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32
číslo účtu: **223775399/0300**
konst. s.: **0558**
var. symboly:

06694	desátky	Hostivař
08694	desátky	Jih
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
01694	desátky	Sever
07694	desátky	Střed
09694	desátky	Východ
05694	desátky	Západ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

INFORMACE O MLÁDEŽI

www.mladezpraha.kaes.cz

Křesťanské společenství mládeže, Za Vodárnou 33/1767, 182 00 Praha 8, IČ: 26640627
číslo účtu: 186564276/0300, v.s. 682102

HLAVNÍ VEDOUCÍ MLÁDEŽE
Dita Frantíková
775 367 678
dita.frantikova@kaes.cz

DOROST (12–15 LET)
středy 17:00–19:00 hod.
kolektivní vedení
více info Kristýna Říhová
737 539 659
rihova.kris@seznam.cz

POROST (15–18 LET)
úterky 17:30–19:30 hod.
více info Šimon Ondráček
736 655 882
o.saimon@volny.cz

ODROST (18–25 LET)
pondělky 18:30–21:00 hod.
více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Vydavatel: Sbor Křesťanské společenství Praha, Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8 / Vychází pro vnitřní potřebu sboru. / e-mail: **sd@kaes.cz**
Redakce: Lubomír Ondráček, Anna Slobodová / **Korektury:** Kristýna Leitermannová, Eduard Bláha, Elena Zemanová
Grafická úprava a sazba: Olga Hrdinová, atelier-apeo / **Příjem článků:** písemně na e-mail sd@kaes.cz / **Uzávěrka:** Vždy k 10. předchozího měsíce. **Zdarma**

SBOROVÉ AKCE

Pokud není určeno jinak, jsou akce ve sborové budově KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8–Palmovka.

2. 1. **Místa uzdravení**
úterý 18:00–20:00, 1. patro

7. 1. Sborové shromáždění

neděle 15:00 Kulturní dům Ládví
Chvály: *hudební skupina Worship Vision pod vedením Jirky Jelínka + host*
Kázání: *Lubomír Ondráček – **Cesta náboženství, zákona nebo milosti?***

Na závěr shromáždění společná služba starších.

SBOROVÝ PŮST začátek 8. 1. 2018

8. 1. Sborová modlitební

pondělí 18:00–19:30, malý sál
pondělí 8. 1. **Odrost**, 18:30–21:00
úterý 9. 1. **Porost**, 17:30–19:30
středa 10. 1. **Dorost**, 17:00–19:00
čtvrtek **Místa uzdravení**
11. 1. 17:00–19:00, 1. patro
11. 1. **Základy křesťanského života**
18:30, malý sál
Téma: *Ze smrti do života*

neděle **shromáždění v rámci regionů**
14. 1. **ŠESTÁ** – večerní setkání pro mladé
18:00–20:00, Ortenovo nám. 34, škola TGM, Praha 8

pondělí 15. 1. **Odrost**, 18:30–21:00
úterý 16. 1. **Porost**, 17:30–19:30
středa 17. 1. **Dorost**, 17:00–19:00
čtvrtek **Základy křesťanského života**
18. 1. 18:30, malý sál
Téma: *Nový život, křest*

neděle **shromáždění v rámci regionů**

SBOROVÝ PŮST

pondělí 22. 1. **Odrost**, 18:30–21:00
úterý 23. 1. **Porost**, 17:30–19:30
středa 24. 1. **Dorost**, 17:00–19:00
čtvrtek **Místa uzdravení**
25. 1. 17:00–19:00, 1. patro
25. 1. **Základy křesťanského života**
18:30, malý sál
Téma: *Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem*

neděle **shromáždění v rámci regionů**

SBOROVÝ PŮST konec 28. 1. 2018

pondělí 29. 1. **Odrost**, 18:30–21:00
úterý 30. 1. **Porost**, 17:30–19:30
středa 31. 1. **Dorost**, 17:00–19:00
čtvrtek **Základy křesťanského života**
1. 2. 18:30, malý sál
Téma: *Bible – Boží slovo*

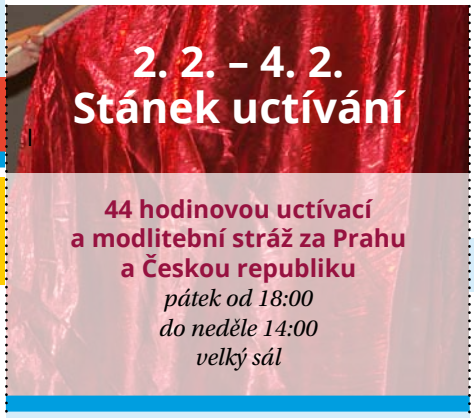

4. 2. Sborové shromáždění

neděle 15:00 Kulturní dům Ládví
Chvály: *hudební skupina s pěveckým sborem pod vedením Jirky Jelínka*
Kázání: *Lubomír Ondráček*

5. 2. Sborová modlitební

pondělí 18:00–19:30, malý sál
pondělí 5. 2. **Odrost**, 18:30–21:00
úterý **Místa uzdravení**
6. 2. 18:00–20:00, 1. patro
úterý 6. 2. **Porost**, 17:30–19:30
středa 7. 2. **Dorost**, 17:00–19:00
čtvrtek **Místa uzdravení**
8. 2. 17:00–19:00, 1. patro
8. 2. **Základy křesťanského života**
18:30, malý sál
Téma: *Jsme spravedliví, nebo hříšníci?*

sobota **Uzdravovací a vyučovací**
10. 2. **shromáždění**
14:30–18:30, velký sál
vede: *Luboš Patočka*

neděle **shromáždění v rámci regionů**
11. 2. **ŠESTÁ** – večerní setkání pro mladé
18:00–20:00, Ortenovo nám. 34, škola TGM, Praha 8

12.–18. 2. Jarňáky mládež

čtvrtek **Základy křesťanského života**
15. 2. 18:30, malý sál
Téma: *Naplnění Duchem svatým*

pátek **Friday Young Wine**
16. 2. 19:00–24:00, velký sál

neděle **shromáždění v rámci regionů**

19. 2. Modlitební shromáždění za Dny dobrých zpráv

v prostorách divadla Mana

pondělí 19. 2. **Odrost**, 18:30–21:00
úterý 20. 2. **Porost**, 17:30–19:30
středa 21. 2. **Dorost**, 17:00–19:00
čtvrtek **Místa uzdravení**
22. 2. 17:00–19:00, 1. patro
22. 2. **Základy křesťanského života**
18:30, malý sál
Téma: *Každý den s Bohem*
22. 2. **Kurzy Alfa pro mládež**
18:00

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 26. 2. **Odrost**, 18:30–21:00
úterý 27. 2. **Porost**, 17:30–19:30
středa 28. 2. **Dorost**, 17:00–19:00

Na MÍSTA UZDRAVENÍ *je vhodné se předem přihlásit na e-mail:* ***mistauzdraveni@gmail.com***

STÁNEK UCTÍVÁNÍ

KS Praha zve na Stánek uctívání – tj. na 44hodinovou uctívací a modlitební stráž za Prahu a Českou republiku, která se koná nonstop
od pátku 2. 2. 2018 (od 18:00 hod.) do neděle 4. 2. 2018 (do 14:00 hod.) ve velkém sále KS Praha na Žertvách 23, Praha 8.

K účasti jsou zváni všichni, aby společně pozvedli korouhev – stáli ve chvalách před Božím trůnem a uctívali našeho Otce, Syna i Ducha Svatého; fakt jsou zváni úplně všichni, až je to skoro povinné ☺

Hudební skupiny a seskupení hudebníků, modlitebníků a vedoucí modlitebních týmů jsou zváni především proto, aby vedli dvouhodinové části, tzv. dvouhodinovky… a ostatní k tomu, aby se kdykoli k jednotlivým vedoucím připojili dle svých časových možností… ve dne i v noci. Trojjediného Boha můžeme chválit zpěvem, nástroji, tancem, modlitbou i jakoukoliv další formou chvály. Touhou a cílem této akce je stát společně před Hospodinem, vzdávat Mu chválu, žehnat naší zemi, našemu národu a také Izraeli; být si v tom vzájemně povzbuzením a inspirací. Je to také příležitost i pro mladé hudebníky, zpěváky a další umělce, jak se učit stát ve chvále a modlitbách před Hospodinem s ostatními sourozenci v Kristu, které neznáte, atd. a přiznávat se ke své víře. Je skvělé, že tak mohou v těchto dvouhodinovkách být společně mladí se staršími, rodiče s dětmi, hudebníci s modlitebníky, atd.

Za KS Praha zve Mirek Bálek

Pro přihlášení služebních týmů a pro dotazy kontaktujte spolehlivé a neúnavné pořadatele a propagátory této akce, kteří mají již letité zkušenosti:
Mirek Hoblík, mirekhoblik@seznam.cz,
tel. +420 724 435 400
Světlana Vránová, sve.crow.crow@seznam.cz,
tel. +420 775 390 005

ZAČÍNÁME V LEDNU 2018

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

Prakticky zaměřený výklad Bible, přátelská atmosféra, možnost dotazů a osobních rozhovorů.

Kdy: **11. 1. – 12. 4. 2018**
vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

Kde: sborový dům KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8–Libeň

Doprava: Metro B Palmovka

Přednášejí: Tomáš Dittrich, David Ptáček a Martin Šindelář

Hudba: Jiří Bešta

Vstup zdarma

Křesťanské společenství Praha

ZÁKLADY 2018

TÉMATA PROMLUV

1)	11. 1.	Ze smrti do života
2)	18. 1.	Nový život, křest
3)	25. 1.	Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
4)	1. 2.	Bible – Boží slovo
5)	8. 2.	Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
6)	15. 2.	Naplnění svatým Duchem
7)	22. 2.	Každý den s Bohem
8)	1. 3.	Modlitba
9)	8. 3.	Odpuštění
10)	15. 3.	Uzdravení z nemocí
11)	22. 3.	Osvobození od hříchů minulosti
12)	29. 3.	Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
13)	5. 4.	Co je to církev?
14)	12. 4.	Pán Ježíš přijde znovu